

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Deus solus est, & cogitationem eius nemo auertere potest. Prooemium.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

AD. DIONYSII

CARTHUSIENSIS, DE GRAVITA-
te & enormitate peccati, vtilissimum at-
que conspicuum plane opusculum.

PROOEMIUM AVTO.

DEVS SOLVS EST: ET
cogitatione eius nemo auertere po- *Iob. 25*
test. Idcirco a facie eius turbat⁹ sum
et considerans eum timore sollicitor.
Quanto quis diuinæ æquitatis rigo-
rem, ac propriæ conuersationis pec-
cata diligentius, clariusq; perpenderit: tanto vti *Hebre. 10.*
que formidolosior erit: non ignorans q̄ horrendū
sit incidere in manus dei viuētis, qui per Moſen *Deuter. 32*
ait, Non est qui de manu mea possit eruere. Vn- *Iob. 23*
de cogitationem eius nemo auertere potest: quo-
niam quicquid in seipſo ab æterno disposuit, fie-
riq; decreuit, nullus poterit impedire: prout ipſe
met deus gloriosus & sanctus per prophetam te
statut, Consilium meum stabit, & omnis volun- *Esaï. 46.*
tas mea fiet. Et rursus, Quis similis mei, & quis *Hiere. 49*
sustinebit me: & q̄s est iste pastor, qui resistat vul-
tui meo? Ecce deus magnus, deus excelsus in for- *Iob. 36*
titudine sua, et nullus ei similis in legislatoribus.
Quis poterit scrutari vias eius: aut quis ei dicere
potest,

DIONYSIVS CARTHVS.

potest, operatus es iniquitatem. Hinc itaq; inflexibilis dicitur deus: non quod placari non possit, vel eius providentia rebus necessitatem imponat: sed quoniam inuariabilis, infallibilis, atque certissima est dispositio & præcognitio eius: nec per comparationem ad diuinæ mentis æternalem ac providentialem intuitum quicquam casuale est siue fortuitum. Quo igitur diuinorum iudiciorum incomprehensibilem & inperscrutabilem altitudinem, nostræ quoq; conditionis inexplicabilem fragilitatem ac defectibilitatem, imo & nostræ saluationis incertitudinem sagacius contemplati fuerimus: eo merito humiliores cautioresq; erimus, magisque custodite ac timorate coram deo altissimo incedemus. Ecce enim in medio uniuersi (videlicet in terra hac inter regnum cœleste, & chaos tartareum) positi sumus: & tamen post vitam hanc momentaneam, an ad regnum cœlorum ascendemus, an in lacum inferi descendemus, penitus ignoramus. Quippe q; hoc quoque prorsus nescimus, an odio an amore digni sumus: quum tñ certissime cognoscamus qd vel ad felicitatem æternam cœlorum, vel ad tormenta perpetua infernorum tandē deducemur. O si cordis nostri palatū hoc ipsum vt dignum est saperet: puto q; nunquam ad inanem resolutionem lætitiæ: non ridere, non iocari, non ludere vsquam placeret: sed flere ac poenitere: ita vt cum beato Iob veraciter fateremur. Semp; quasi tumentes super me fluctus timui deum. Præin ducta nempe profunde contemplans Psalmista: Venite, inquit, & videte opera dei: terribilis in consilijs super filios hominum. Paul. quoq; apostolus, O altitudo, ait, diuitiarum sapientiæ et scientiæ

Iob. 31.

Psal. 65.

Rom. 11.

DE ENORMITATE PECCATI. *f. 72*

entia dei: quoniam incomprehensibilia sunt iudicia eius,
& inuestigabiles viae eius. Ipse est dominus rex
ille omnipotens, in cuius ditione cuncta sunt po-
sita, qui solus est: ita ut esse eius tam infinite omnia
esse creato praemisineat: ut respectu ipsius alia
vniuersa quasi non esse videantur. Praeterea quum
in tanto simus constituti periculo, quid nobis a-
gendum relinquatur, quid remedij exhibetur: nisi
ut ea per quae deus tam metuendus offenditur,
tanquam infiniibilis damnationis poena infligitur,
(puta peccata) vigilatissimo animo euitemus,
quemadmodum nos monet scriptura, dicens:
Quasi a facie colubri fuge peccata. Nulla namque
nocebit aduersitas, si nulla dominetur iniquitas.
Denique ut peccata deinceps cautius declina-
mus: primo de enormitate & nocuentis pecca-
ti deo agente intendo conscribere pro anime tuae
excitatione ac inflammatione charorum charis-
sime mi frater optimae indolis adolescens: quate-
nus peccati foeditate ac vilitate perspicaciter in-
tellectis: tanta cum diligentia demum fugias vitia:
ut taliter merearis a creatore tuo praue-
niri, ac adornari muneribus gratiae: qualiter ab eode
praue-
nirus & decoratus es donis naturae.

Ecclesi, 21.

Gregori.

Quod sola peccata constituunt rationalem
creaturam deo displicentem aspernabilem
atque odibilem.

Artic. I.

Vemadmodum nihil desiderabilius
est, quam deo placere, atque ab eo a-
mari, reputari, seu honorari: sic dete-
stabilius terribilius itemque deterius
nihil, quam ei displicere, ab ipso despici:
ac odiri. Porro sicut virtutes et actus

carum